

LIGSTOELEN 2

(Deckchairs 2)

Vier eenakters

door

JEAN MCCONNELL

vertaling

Yolanda Plaatzer

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LIGSTOELEN 2 - DECKCHAIRS 2** - gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JEAN MCCONNELL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1995 JEAN MCCONNELL

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal aantal boekjes gelijk aan de aantal spelers in het stuk bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

DAGJESMENSEN: De zelfverzekerde Betty en de preutse Doris komen, tijdens het jaarlijkse dagje uit van hun werk, wat meer over elkaar en hun collega's te weten. Misschien meer dan zou moeten. Wanneer ze ontdekken dat ze op een naaktstrand terechtgekomen zijn, resulteert dit in een prachtige scène vol hilariteit.

DE ZWARTE PIET: Marion ontdekt, door een wrede speling van het lot, dat haar leven vergald is door de intriges en geestelijke chantage van haar oudere, zieke zuster Deborah.

THEATRAAL STEEKSPEL: Pascaline Holstein, een zeer aantrekkelijke en zelfingenomen actrice die in een toneelstuk op de pier speelt, ontmoet haar gelijke in de oudere en excentrieke Maggie Verstoont. Wanneer Pascaline ontdekt dat Maggie Verstoont ook actrice is, ontstaat er een lachwekkende strijd over werk, agenten en mobiele telefoons.

GEKEERD TIJ: Wanneer mejuffrouw Westlaken, een gepensioneerd schoolhoofd, het plan heeft te verhuizen naar het gerenommeerde en deftige bejaardentehuis Oase, ontdekt ze dat haar vroegere misdrijven als schoolhoofd haar nog steeds achtervolgen. Julia, een functionaris van sociale voorzieningen en ex pupil van mejuffrouw Westlaken, heeft de ideale gelegenheid voor wraak en gerechtigheid.

DAGJESMENSEN (Day Trippers)

Scène: Een rustig stuk strand aan de zee, in een vakantieplaats. Een zonnige dag.

Tijd: Heden.

PERSONEN:

Betty - goedgevormd en zelfverzekerd

Doris - vriendin van Betty, minder goedgevormd, niet zo zelfverzekerd

DECOR:

Twee ligstoelen staan midden voor. Het geluid van krijsende zeemeeuwen. Rechts een windscherm, een strandbal ligt daarbij. Links staat een klapstoel, met daarop een strandlaken en een tijdschrift.

Betty en Doris komen links op. Beiden zijn ze van dezelfde leeftijd. Ze dragen hun mooiste vakantiekleiding. Ze dragen beiden een picknickmand en prijzen die ze gewonnen hebben in een pretpark. Betty loopt, al rondkijkend, kordaat voorop. Ze loopt naar de ligstoelen, zet haar spullen neer en begint zich te installeren. Doris aarzelt. Het geluid van de zeemeeuwen sterft weg.

BETTY: *(realiseert zich dat Doris aarzelt)* Jij was het die een rustig plekje wilde, Doris.

DORIS: Niet te rustig.

BETTY: Nu, neem een besluit.

DORIS: *(kijkt achterom)* Ik dacht dat een paar anderen ons volgden.

BETTY: Zoals wie?

DORIS: Wie dan ook. Ik bedoel, iedereen is de andere kant opgegaan.

BETTY: Wil jij de andere kant op dan?

DORIS: Wel...

BETTY: Wil je dat?

DORIS: Nee, nee, Betty. Het is hier heel mooi. Heel schoon en stil en mooi. Echt een plek om te zonnen.

BETTY: Goed dan. *(ze trekt haar vestje uit en hangt deze over de rugleuning van haar stoel)*

DORIS: *(het strand bekijkend)* Alleen een beetje stil.

BETTY: Doris!

DORIS: Maar dat vind ik prettig. Ja. Jij ook?

BETTY: Ik ben er gek op. Kunnen we ons nu alsjeblieft settelen?

DORIS: Ja. *(beiden leggen ze hun spullen goed en zakken onderuit in de ligstoelen. Doris zit links van Betty)* Niets anders dan meeuwen.

BETTY: Ja! Wel, het zal een verademing zijn na al die drukte op het pretpark.

DORIS: Maar we gaan altijd naar het pretpark, Betty. Ieder jaar. Zodra we met de bus arriveren.

BETTY: Nee, dat is niet waar.

DORIS: Oh nee. Toiletten natuurlijk.

BETTY: Dan een half uur langs de boulevard...

DORIS: Dan het pretpark.

BETTY: Nee. Een stop bij de muziektent. Dan het pretpark.

DORIS: Niet iedereen gaat naar de muziektent.

BETTY: Het wordt aangeraden.

DORIS: Oh ja, natuurlijk. Voor de rustige types.

BETTY: We hadden dit jaar daar naartoe moeten gaan, in plaats van het pretpark. Je ziet niemand van het bestuur, de voorzitter enzo gaan naar het pretpark.

DORIS: Maar het is leuk. Zeg jij altijd. Laat iedereen op dreef komen. Je eigen woorden.

BETTY: Sommigen, misschien.

DORIS: Ik dacht dat jij het leuk vond. Anders vind je dat altijd wel.

BETTY: Ja, nou, van die Marja van Enden werd ik niet goed.

DORIS: Ze schijnt bij sommigen juist het tegengestelde teweeg te brengen.

BETTY: Je bedoelt de mannen van de inpakafdeling. Die gaan voor alles.

DORIS: Ik dacht dat jij Jimmy Verbruggen leuk vond. Hij vindt jou leuk. Zei je zelf.

BETTY: Oh ja. Maar ik heb hem allang aan de kant gezet. Heb je haar in die draaimolen gezien? Met die rok?

DORIS: Ze liet nogal wat been zien.

BETTY: Been? Ze had het net zo goed uit kunnen trekken.

DORIS: Oh, Betty.

BETTY: Sorry.

DORIS: Een van de mannen van de verfwinkel won een kokos-noot voor mij.

BETTY: Welke?

DORIS: *(rommelt in haar tas)* De grootste met een kuifje bovenop

geplakt.

BETTY: Nee, Doris, welke man?

DORIS: Ivan.

BETTY: Oh, ja, die grote met die vastgeplakte kuif. *(Doris houdt de kokosnoot omhoog)* Op het leven.

DORIS: *(giechelt)* Oh, Betty! Ik ben gek op kokosnoten. En degene die je op kermissen wint, lijkt altijd absoluut de beste te zijn.

BETTY: Dat mag ook wel, je betaalt er tweemaal zoveel voor.

DORIS: *(stopt de kokosnoot weg)* Ik zag je in de Grote Beer gaan met Norbert Jorritsma. Was het de moeite waard?

BETTY: Zo ver zijn we niet gegaan.

DORIS: Pardon?

BETTY: Ik maakte een grapje, Doris. *(met gemaakt getuite lippen)* Ik zou dat soort dingen niet doen.

DORIS: *(serieus)* Oh, ik ook niet.

BETTY: *(nog steeds plagend)* Niet in een pretpark.

DORIS: Niet met Norbert Jorritsma. *(Betty kijkt haar aan, maar Doris is zich daar niet van bewust, aangezien zij druk bezig is frisdrank uit haar tas te halen. Ze worstelt met het aangehechte rietje. Betty neemt het drinken van haar over, maakt het in orde en geeft het aan Doris terug)* Die koffiestop, de eerste, was leuk.

BETTY: De mannen gingen aan het bier, wat anders. Thea Jagers ook! Slet!

DORIS: Betty! Zij is van Marketing.

BETTY: Dat zei Nanda. Al die aanstellerij, je zou nooit denken dat ze elkaar iedere dag zien.

DORIS: Niet om te babbelen, Betty, nee toch? Ik bedoel, ze werken altijd allemaal.

BETTY: Je maakt natuurlijk een grapje.

DORIS: Je weet wat ik bedoel. Het is leuk elkaar te zien in een andere omgeving. Daar zijn personeelsuitjes voor bedoeld, Betty. Zodat ze met z'n allen kunnen ontspannen en wat plezier hebben.

BETTY: Het is een gratis reisje naar de kust, veronderstel ik.

DORIS: En een hele leuke.

BETTY: Denk eraan, die gozers van Verzending gaan een beetje ver.

DORIS: *(probeert zelf een grapje te maken)* Nu, dat moeten ze toch ook? Ha, ha. Verzending, ha, ha. *(haar grapje heeft geen effect)*

BETTY: Al dat gerotzooi in de bus. Zo zal het op de terugweg weer gaan.

DORIS: Ja. Wel, jij bent zo populair, Betty. Een honingpot voor mannen ben jij.

BETTY: *(niet beledigd)* Het is niet zo dat ik ze aanmoedig. Ik hoop niet

dat je dat suggereert, Doris?

DORIS: Oh nee, niets daarvan, Betty.

BETTY: Omdat het eigenlijk een plaag is. Ik bedoel, in trek zijn enzo. Andere mensen kunnen zich buitengesloten voelen.

DORIS: Hoe bedoel je?

BETTY: Oh, dat zou jij niet begrijpen, Doris. Ik bedoel, jij hebt dat probleem niet.

DORIS: Ik geloof het niet.

BETTY: *(vriendelijk)* Dat is jouw probleem, Doris. Jij komt soms zo rechtlijnig over.

DORIS: Is dat zo?

BETTY: Je moet een beetje lossier worden. Je bent maar twee keer jong.

DORIS: Twee?

BETTY: Eerste keer, als je het niet waardeert. Leven begint bij veertig!

DORIS: Of zelfs later. *(Betty werpt haar een blik toe. Maar Doris is onschuldig aan het rommelen in haar picknickmand)*

BETTY: Heerlijk om even op onszelf bij de zee te zitten. De een of ander zal ons snel genoeg op het spoor zijn.

DORIS: Heerlijke plek. Niemand te zien. *(plotseling bezorgd)* Je denkt toch niet dat er iets mee aan de hand is?

BETTY: Zoals wat? Landmijnen?

DORIS: Oh, Betty! *(ze staat op, kijkt rond, loopt dan nerveus naar rechts voor)*

BETTY: Wat ben je toch aan het doen, Doris?

DORIS: Voor de zekerheid. Je weet maar nooit. Ze zijn misschien uit zee aangespoeld.

BETTY: Nu, dan zou het geen landmijn zijn, dan zou het een zeemeermin zijn, ja toch?

DORIS: Het zouden vaten met giftige chemicaliën kunnen zijn.

BETTY: In vredesnaam, Doris, er zou een waarschuwing staan als er iets gevaarlijks op het strand was, dat spreekt vanzelf.

DORIS: Als het zo veilig is, waar is iedereen dan? Waarom is het verlaten?

BETTY: Het is niet verlaten, Doris. Daar ligt een handdoek. En daar een strandbal. *(ze loopt naar rechts naar het windscherm en de strandbal)*

DORIS: Weet je het zeker?

BETTY: Nee, het is een gecamoufleerde bom.

DORIS: Oh! *(Betty pakt de strandbal op en gooit deze naar Doris. Doris vangt de bal. Zich realiserend dat het een strandbal is, gooit ze hem terug naar Betty)*

BETTY: Het is een strandbal, een **strandbal!** Er zijn ergens mensen in de buurt. Dat moet wel.

DORIS: Waar?

BETTY: Weet ik niet... ijsjes halen... naar het toilet... begraven in het zand... ik weet het niet.

DORIS: (*tuurt naar voren*) Weet je, ik denk dat je gelijk hebt. Er liggen waarschijnlijk mensen daar achter die windschermen. Dichter bij het water. Waarschijnlijk aan het zonnebaden. Ja. Daar zullen ze zijn. Dan is het goed.

BETTY: Geweldig. Kunnen we nu gaan zitten?

DORIS: Ja, Betty.

BETTY: We hebben vastgesteld dat het strand veilig is?

DORIS: Ja, Betty.

BETTY: Geen piraten op rooftocht? Geen zeewier onder de olie?

DORIS: Wel, het spijt me, Betty. Ik dacht zowel aan jou als aan mezelf. Ik ben gewoon een voorzichtig persoon, dat weet je.

BETTY: Dat ben je, Doris. Dat is bekend.

DORIS: (*gaat zitten*) En ik wil dat we genieten van ons dagje uit, Betty.

BETTY: (*gaat zitten*) Dat wil ik ook, Doris. Je hebt gelijk. (*ze halen hun lunches uit de picknickmanden. Doris heeft een heel assortiment lekkernijen. Betty heeft alleen een kleine snack*) Je hebt jezelf niet tekortgedaan. Ik zit vast aan mijn dieet.

DORIS: Maar het is vakantie.

BETTY: 't Heeft geen zin zonder wilskracht, weet je. Wat heb je bij je?

DORIS: Kijk! (*Betty tuurt in Doris haar mand*) Ik heb genoeg voor twee meegenomen.

BETTY: Waarom?

DORIS: Voor het geval iemand wilde delen...

BETTY: Zoals wie? (*Doris reageert niet*) Eh?

DORIS: Wil je een ei, Betty? Het is een scharrelei.

BETTY: Huh, zeggen ze.

DORIS: Niet zo vers als die van jouw biologische neef, neem ik aan.

BETTY: Geen kans.

DORIS: Ze proberen ze allemaal op de dag van leggen gestempeld te krijgen, weet je.

BETTY: Wat?

DORIS: Dat hoorde ik in "U en de Uwen". Maar ze zeiden dat dat niet mogelijk was met scharrelkippen, omdat die hun eieren 's nachts leggen.

BETTY: Wie zei dat?

DORIS: De man van het ministerie.

BETTY: Dat doen ze niet. Ze slapen 's nachts, net als ieder ander.

DORIS: Wat?

BETTY: Ze nemen plaats op een stok om te slapen. Als ze een ei zouden leggen, zou het op de grond vallen en breken, zou het niet?

DORIS: Die man zei...

BETTY: Ze leggen 's middags hun eieren in broedhokjes.

DORIS: Hoe komt het dan dat ze in Het Leven Op De Boerderij het altijd over 's ochtends-geraapte eieren hebben?

BETTY: Omdat zij ze kloppen met champignons.

DORIS: Kippen leggen geen champignons.

BETTY: Dat weet ik!

DORIS: Misschien dat de kippen van jouw biologische neef...

BETTY: Stop met hem mijn biologische neef te noemen!

DORIS: Sorry. Ik bedoel, misschien dat de kippen van de man van het ministerie ze 's nachts leggen en overdag slapen.

BETTY: *(met flink sarcasme)* Je bedoelt zoals vleermuizen.

DORIS: Vleermuizen leggen geen eieren! *(onzeker)* Of wel? *(Betty geeft het op. Ze grijpt het ei van Doris. Ze tikken beiden met hun eieren op hun stoelen, pellen dan de eieren)* Ik praatte met Sam...

BETTY: Sam van de Bewaking?

DORIS: Nee, voorman Sam.

BETTY: *(alert)* Voorman Sam?

DORIS: Ja. In de bus.

BETTY: Oh? Ik heb jullie niet gezien.

DORIS: Niet? Jij was naar achter gelopen.

BETTY: Oh.

DORIS: Hij bleef bij onze zitplaats staan.

BETTY: Hij babbelde met jou?

DORIS: Ja.

BETTY: Waarover?

DORIS: Ik vertelde hem over mijn probleem.

BETTY: Welk probleem?

DORIS: *(druk bezig met haar ei)* Je weet wel.

BETTY: *(stomverbaasd)* Je vertelde het aan Sam? Waarom dat dan?

DORIS: Hij had ze ook.

BETTY: Wanneer dan?

DORIS: In de bus. Zei ik.

BETTY: Nee, Doris, wanneer had hij ze?

DORIS: Afgelopen winter. Hij zei dat hij heel makkelijk van ze afgekomen was, dus ik vroeg hem hoe.

BETTY: Je werd erg intiem.

DORIS: Ze zijn zo hinderlijk, Betty. Sam zei dat ik moest laten zien waar ze...

BETTY: Hij zei wat?
DORIS: Hij wilde alleen zien...
BETTY: Doris! Ik denk dat het genoeg geweest is!
DORIS: Wel, hij moest de plek weten...
BETTY: Er is maar één plek!
DORIS: Nee, Betty, de mijne zaten aan de buitenkant. De zijne aan de binnenkant. In zijn provisiekast.
BETTY: Waar heb je het over, mens?
DORIS: Muizen, Betty. Mijn probleem met muizen.
BETTY: Oh, **dat** probleem.
DORIS: Natuurlijk. Welk ander probleem?
BETTY: Vergeet het, Doris.
DORIS: (*geschokt*) Betty! Je dacht toch niet.....!
BETTY: Vergeet het! Vergeet het! (*Doris is zeer in verlegenheid gebracht. Ze eten beiden in stilte. Pauze*) Hij is weduwnaar.
DORIS: Wie?
BETTY: Voorman Sam.
DORIS: Betekent niet dat hij geen last van muizen kan hebben.
BETTY: Gewoonlijk hebben ze dat niet.
DORIS: Wie niet?
BETTY: Mannen die alleen wonen. Hebben gewoonlijk niet genoeg eten in huis voor muizen. Ik bedoel, ze worden meestal gevoederd door al die vrolijke weduwen.
DORIS: Zoals ik, bedoel je.
BETTY: Nee, jij niet, Doris. Natuurlijk niet.
DORIS: Zoals jij, bedoel je.
BETTY: Nee, nee, nee. (*veegt behoedzaam haar mond af*) Over Sam gesproken...
DORIS: Welke Sam?
BETTY: (*geïrriteerd*) Voorman Sam! (*ingetogen*) Hij heeft bepaalde seinen uitgezonden – discreet, natuurlijk. Ze moeten zo voorzichtig zijn wanneer ze een gezagspositie bekleden.
DORIS: Oh – ja.
BETTY: Merkte jij dat hij in de bus een plaats naast ons probeerde te bemachtigen?
DORIS: Ja.
BETTY: Er zijn heel wat vrouwen die op hem vallen, natuurlijk.
DORIS: Ik denk het wel. Hij is aardig...
BETTY: Zeer smakelijk. Gerijpt. Zoals een zeer goed wijnjaar, zou ik zeggen.
DORIS: Ja. Heeft hij... eh...
BETTY: Aangesproken? Nog niet. Ik denk dat hij bang is om een

eerste zet te doen, omdat sommige anderen jaloers zouden worden.

DORIS: Andere vrouwen, bedoel je?

BETTY: Oh, nee. Sommigen van de andere mannen. Er zijn er, zoals je weet, verscheidene die... wel... hitsig van me worden – toch?

DORIS: Worden wat? Oh, oh ja.

BETTY: Wel, daar gaat het om. Weet hij ook.

DORIS: “Weet hij ook” wat?

BETTY: Oh, Doris! Jij bent hopeloos! We hebben het over seks, Doris! Seks!

DORIS: Sst! Betty! Iemand hoort je misschien.

BETTY: Wie! Echt, Doris, jij bent een vreselijke burgerlijke, verwaande, preutse trut!

DORIS: Goed. Verwacht niet nog een ei.

BETTY: Tss! Nu is ze beledigd. *(ze eet haar snack op en kijkt dan hongerig naar Doris haar uitstalling. Doris, zich niet bewust van Betty, eet druiven. Betty kijkt, als een hongerige hond, toe hoe Doris eet. Doris pakt wat brood uit haar tas en begint stukjes brood naar de zeemeeuwen te gooien. Betty kijkt jaloers toe, lijdt bij ieder stukje wat gegooid wordt. Doris pakt een kleine appel en een papieren zakdoekje uit haar tas)*

DORIS: *(haar appel etend)* Wekt de zeelucht niet jouw eetlust op, Betty? Oh, sorry.

BETTY: Ik dacht dat je twee roombroodjes meegebracht had?

DORIS: Hebben we in de bus opgegeten.

BETTY: “We”?

DORIS: Ik heb er één weggegeven.

BETTY: Aan wie?

DORIS: Weet ik niet meer. *(ze eet haar appel op, genietend van iedere hap)*

BETTY: *(kijkt hoe de appel kleiner wordt; zwakjes)* Doris, denk je dat ik het klokhuis zou mogen hebben?

DORIS: Er is geen klokhuis. *(ze eet de hele appel op en veegt haar mond af met het papieren zakdoekje. Dan rommelt ze in haar mand)*

BETTY: Ik vraag me af waar de anderen zijn gaan eten. Snackbar, neem ik aan. Dan zullen ze allemaal wel een extra grote patat met eten. Ik hoop dat ze ziek worden **voor** we naar huis gaan.

DORIS: *(toegeeflijk)* Oh kijk, ik heb nog een sandwich gevonden. *(ze overhandigt de sandwich aan Betty)*

BETTY: *(grijpt het)* Je bent een schat. De pest aan het dieet. *(ze schrokt de sandwich op)*

DORIS: Je hebt een goed figuur, Betty. Dat zegt iedereen.

BETTY: *(verheugd)* Zeggen ze dat?

DORIS: Iedereen! Dat zeggen ze steeds.

BETTY: Bedankt, Doris.

DORIS: Betty heeft zo'n goed figuur, zeggen ze...

BETTY: Ja, dank je, Doris. *(ze gaan achterover in hun stoelen zitten. Doris gooit de laatste kruimels van het eten naar de zeemeeuwen)*

Het zijn er niet zoveel dit jaar.

DORIS: Zeemeeuwen?

BETTY: Nee Doris, personeel dat met het reisje mee is.

DORIS: Er is niet zoveel personeel.

BETTY: Klopt. We zitten in een afvloeiende fase.

DORIS: Misschien is het een voorbij vloeiende fase, ha, ha.

BETTY: Je zegt 's morgens hallo tegen iemand en tegen lunchtijd is hij ontslagen.

DORIS: En heeft tegen theetijd een vlucht geboekt naar de Bahamas. Bekijk het van de zonnige kant, Betty. We worden verondersteld lol te hebben.

BETTY: Je hebt gelijk.

DORIS: En ze zullen jou altijd nodig hebben, Betty. Jij hebt zoveel te bieden.

BETTY: *(gevlaid)* Dat hoop ik.

DORIS: Dat zegt iedereen. Zelfs het bestuur. Ik wilde dat ik jouw persoonlijkheid had, Betty.

BETTY: Ja. Maar jij hebt jouw sterke punten, Doris. Wanneer jij een kleurspoeling hebt gehad. Een beetje rouge op doet. Echt. Je ziet er echt leuk uit, soms. Tegen het licht. Grapje, Doris, grapje. Maar je moet wat lossier worden. Dat zegt iedereen.

DORIS: Ik zal het proberen.

BETTY: Zeg, luister, de jongens van de Facturering vertelden me over het afscheidsfeestje voor die ouwe Harry. *(ze begint te grinniken)*

DORIS: Magazijn Harry.

BETTY: Nee, conciërge Harry.

DORIS: Ah, hij werd een beetje oud.

BETTY: Oh ja, stokoud. Wil je even luisteren! Hoe dan ook, ze zeiden dat ze een hele speciale verrassing voor hem hadden. *(ze begint te giechelen)* Wel, ze hadden allemaal wat geld gelapt en geregeld dat een prachtig meisje, blond, zandloper figuurtje enzo, op zijn feestje verscheen. Nu, ze arriveert – weet je wel – en ze loopt stilletjes naar ouwe Harry en ze zegt ... ze zegt: "Veel geluk met je pensioen, Harry! Ik ben jouw zeer speciale verrassing van de jongens: ik ben hier om jou super seks aan te bieden!" En ouwe Harry krabt op zijn hoofd en zegt: "Bedankt, ik neem liever de soep". *(ze barst in lachen uit)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto